

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 17. Duobus B. Maria eade[m] specie, qua Laureti colitur, apparet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

pristinam eis restituat sanitatem. Nec mora: calcem illam serico sacco includunt: litteras addunt miraculi testes. Peregrinis Lauretum petentibus tradunt. ipsi valetudinem recuperant. Calx ut erat in sacco serico à Placentinis aduenis Lauretum ad Rutilium Benzonium Episcopum perlata. Recitatis Placentinorum sacerdotum litteris, fides miraculo facta: vulgata inde res: & duorum exemplo repressa audacia multorum.

*Duobus Beata Maria eadem specie, qua
Laureti colitur oblata desperatam
à medicis salutem reddit.*

Cap. XVII.

Vit. Brig.

NEC natalem magis Domum, quam effigiem suam cum Domo allatam sibi cordi esse B. Virgo per id tempus ostendit. Tiberius Delphynus Ducis Mantuani a secula carus in paucis fuit. Hic graui, diutinaque febris tabe consumptus, urgente vi mali, haud procul aberat à fine. Iamque sacerdos eius animum Christianis mysterijs munitum solennibus precibus Dei, Diuorumque tutelæ impensius commendabat, cum moribundo Lauretana Aedes miraculis inclyta occurrit, quam cum valeret, occupationes visere prohibuerant. Subinde per quietem oblata Lauretanae Domus, ac Virginis species eum, & ad votum Deiparæ concipiendum, & ad bene de se sperandum erexit. Nec spes irrita fuit. Qui modo omnibus destitutus iacebat sensibus, quasi reuiuiscens, apertis oculis, liberius meante iam spiritu, loqui coepit: & conceptum Lauretanae Virginis ad eundem votum exposuit cunctis, qui aderant, rei admiratione obstupefactis. Paucis inde intermissis diebus plane conualluit. Cæterum ille, ut primum per valetudinem votiuae peregrinationis iter exsequi, utcumque potuit
(adeo

(adeo incensa erat voti exsoluendi cupido) nondum ex morbo satis validus Lauretum petit. Eo ubi ventum est, gratijs Deo, Deique matri auide, impenseque actis, vota alacer gaudio soluit. Exinde religiosissimum Beatæ Mariæ simulacrum cominus intentiore contemplatus cura, enimvero (inquit) hac ipsa specie mihi moribundo Beata Maria secundum quietem est visa; vt facile appareat Lauretanam effigiem illi, aut simillimam esse, aut certe carissimam. Alio deinde consimili miraculo huius rei adfirmata fides: Ioannes Raffredus adolescens è Lasturo vico Venetæ ditionis non procul Bergamo, insanabili oppressus morbo iacebat. Ad morbi tabem, qua miserime conficiebatur, accedebant dolores acerrimi, ac pene perpetui membrorum omnium. Itaque desperatis medentium auxilijs, Lauretanam Virginem inuocat vouens, semetque ad eam, si voti compos fuerit, primo quoque tempore iturum. Nec incassum votum cecidit. Iam destitutus à medicis, non tam cum morbo, quam cum morte luçtabatur; cum repete animam agenti spes salutis affulsit. B. Virgo, velut ex insperato se illi ostendit eadem specie, qua Laureti colitur (quam tamen ipse nunquam, ne pictam quidem antea viderat) bonoque animo esse iussum ingenti letitia simul, & religione perfudit, Confestim æger vtcumque poterat, superstrato genua moliri venerabundus; magnaq. fiducia in vltimo illo salutis discrimine, Deiparæ fidẽ implorare cœpit. Et illa bládo, maternoq. vultu, omite, inquit, timorẽ filii, haudquaquam ex isto morbo morieris. Tu modo gratus esto, ac voti memor. Cæterum illo domesticos inclamante, vt illuc properarẽt, cœlestẽ reginam veneraturi, B. Virgo repente ex oculis abiit. Et exstitit vtrinque promissi fides. Aeger paulo post valetudine recuperata, Lauretum protinus ad reddenda vota perrexit, anno seculi huius XC. Ibi per otium Deiparæ contemplatus effigiem,

Ii affir-

affirmauit ijs, quibus rem omnem enunciarat, eadem prorsus forma, ornatuque sibi in quiete B. Virginem obuerfatam. Credas illam speciem, habitumque esse cordi B. Mariæ.

*Eques Belga insigni miraculo liberatus ab hostibus,
ingenti mole cereum dicat.*

Cap. XVIII.

Vit. Brig.

Cereus votiuus vastæ magnitudinis, pondo CCC. per idem tempus à Belga equite nobili B. Virgini dono missus est, pene incredibilis miraculi testis. Voti, donique causa fuit, quod ille eques (nomen non proditur, quia ipse occultatum voluit) in Flandria, B. Mariæ ope manifestū capitis discrimen effugerat. Quippe iussu Parmensis Principis, cum equitibus octo explorandi causa improvide progressus, in hostium præcipitarat insidias. Erant hostes circiter octingenti partim equites, partim pedites, qui impigre circumfusi omnem illi effugij spem ademerat. Non tamen animis cecidit Belga, sed inuocata B. Maria Lauretana, adhortans socios fortiter pugnam capessit. Tantumque apud eos valuit fiducia Virginis; vt facile tanti periculi cogitationem excuteret. Itaque repente parvæ illi manui creuere animi viresque: nec imploratum cœleste auxilium pugnantibus defuit. Cum tot vndique manus eos incesserent telis; Deiparæ præsidio tecti hostilem impetū, telorumque procellam tantisper sustinueret; quoad Hispanienses copiæ venire subsidio. Tum vero periculum in hostes vertit: plærique eorum cæsi, captiue. Ac ne dubia foret vis cœlestis auxiliij; neque ipse eques, neque comitū quisquam omnino: nec vero vllus eorum equus in tam atroci pugna, quæ tenuit horas duas, vlla est læsus ex parte. Sentires illos Deo protegente pugnasse, quo propugnante vicissent. Ergo ille tam insignis miraculi æternum

Laureti